

Azt fogjuk bizonyítani, hogy ha $n \cdot m$ páros, akkor a kezdő játékosnak van nyerő stratégiája, míg ha $n \cdot m$ páratlan, akkor a másodiknak. Tekintsük először a páros esetet.

Mivel $n \cdot m$ páros, azért n és m közül legalább az egyik páros, legyen ez például az n . Ekkor az $n \times m$ -es tábla felosztható 2×1 -es résztéglalapokra, az 1. ábrán látható módon. A kezdő első lépése legyen a2. Ezután a táblára fennáll a következő fontos tulajdonság:

(*) be nem járt része csupa még nem érintett 2×1 -es téglalaphból áll.

Bárhova lépjen is a második játékos, a megfelelő téglalap másik mezője még szabad, így a kezdő oldaléphet, és ezzel a (*) tulajdonság is megmarad.

Ha tehát a kezdő végig ezt a stratégiát követi, akkor biztosan ő nyer: a másik játékos tetszőleges lépése után ő tud még lépni, viszont a táblán véges sok mező van, így előbb-utóbb a másik játékos már nem léphet sehová sem.

Vizsgáljuk most a másik esetet, vagyis amikor n és m mindegyike páratlan. Ekkor a táblát a 2. ábra szerint osztjuk résztéglalapokra. Látható, hogy a tábla ismét rendelkezik a (*) tulajdonsággal; így bármit is lépjen a kezdő, a második játékos a megfelelő téglalap másik mezőjébe léphet, amivel a (*) tulajdonság is helyreáll. A már előbb látott gondolatmenet mutatja, hogy ez a stratégia biztosítja a második játékos számára a győzelmet.

